

4. Ő útjait megmutatá Mózesnek, / Azonképpen az Izráel népének / Megjelenté nagy csudadolgait.
Mert ő irgalmas, kegyes és kegyelmes, / Hozzánk türelmes és igen hűséges, / Haraggal nem terheli szolgálait.
5. És hogyha bűnünkkel megbántjuk őtet, / Néha megvonja tőlünk nagy kegyelmét: / De nem haragszik reánk örökre,
És nem mindenkor perel ő bennünket, / Nem bűneinknek mértékében büntet, / Oly hajlandó ő a kegyelemre.
6. Úgy felépíti azokhoz irgalmát, / Kik szeretik őt, félik ő hatalmát, / Amily magas az ég e föld felett.
Minden bűnünket mitőlünk oly messze / Ő elfordítja, mint amilyen messze / A napkelettől a napenyészet.
7. Mint az atya fiaihoz kegyelmes, / Ő is azokhoz oly igen türelmes, / Kik őt igazán félik, tisztelik,
Mert jól tudja, mily gyarló a mi voltunk, / És hogy mi oly romlott emberek vagyunk, / Mint a por, mely a szélről hintetik.
8. Az ember élte a fűhöz hasonló, / Felnő, és zöldül, de hamar elmúló, / Mint a gyenge virág a sík mezőn,
Melyet mihelyt megfuvall a meleg szél, / Elhull, és hervad, ékesége elkél, / Ember nem tudja, hol volt, hova lőn.
9. Az Úr kegyelme megáll mindörökkön, / És igazsága az őtet féllőkön, / És firól fira terjed irgalma
Azokon, kik megtartják szövetségét, / Akik gyakran megemlékik törvényét, / És azok szerint járnak mindenha.
10. Az Úr a mennyben helyezettte székét, / Hol gyakorolja igaz ítéletit; / Ő országglása kihat mindenre.
Isten angyali, áldjátok az Urat, / Ti, erős lelkek, kik ő akaratját / Megteszitek, járván ő kedvére!
11. Dicsérjétek őt, minden ő seregi, / Kik a mennyekben szolgáltok őnéki, / És cselekszitek szent akaratját!
Minden teremtményei, őt áldjátok, / És birodalmát felmagasztaljátok! / Örökké áldjad, lelkem, az Urat!